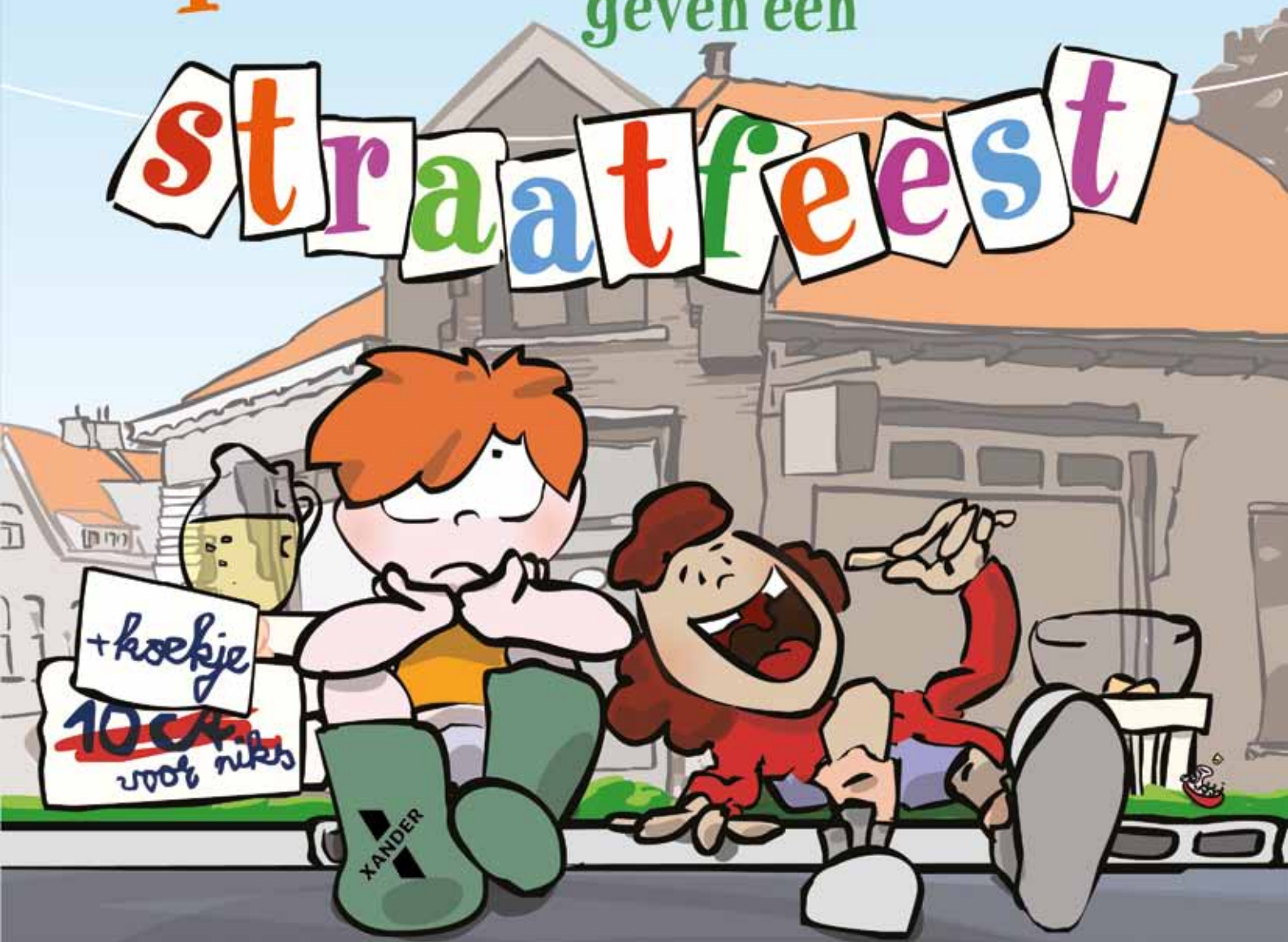

Angela Groothuizen

Paula en Khalilo

geven een

straatfeest

Ook verschenen van Angela Groothuizen bij Xander Uitgevers en Wind Publishing
Paula en Khalilo lekker schooieren (2013)

Angela Groothuizen

Paula en Khalilo

geven een straatfeest

XANDER

Uitgegeven door Xander Uitgevers BV
Hamerstraat 3, 1021 JT Amsterdam

www.xanderuitgevers.nl

In samenwerking met Wind Publishing, Amsterdam

Omslagontwerp: Rob Mooij
Illustraties: Rob Mooij
Auteursfoto: Nick van Ormondt
Zetwerk: Spletters grafisch ontwerp, Utrecht

Copyright © 2014 Angela Groothuizen
en Xander Uitgevers BV, Amsterdam

Eerste druk 2014

ISBN 978 94 0160 342 3 | NUR 280

Niets uit deze uitgave mag openbaar worden gemaakt door middel
van druk, fotokopie, internet of op welke andere wijze ook, zonder
voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

inhoud

herrie! * 4

het speelpleintje * 8

de oude meneer met de rode muts * 12

een goed idee * 16

koekjes en limonade * 22

komt alles goed? * 28

meneer nico heeft hulp nodig * 32

vast achter het hek * 38

in het ziekenhuis * 42

het straatfeest * 48

herrie!

4

Paula wordt 's morgens vroeg wakker van een geluid. Alle ramen trillen, heel hard. Ze springt uit bed en drukt haar neus tegen het raam om te zien wat er aan de hand is. Het raam trilt tegen haar neus. Het lijkt wel of het hele huis schudt. Aan de overkant zijn de gordijnen van Khalilo's zolderraam nog dicht. Heeft die slaapkop dan niets gehoord?

Drie, nee, vier grote vrachtwagens denderen door de straat. De eerste heeft een hele grote kraan. Het lijkt wel een optocht van vrachtwagens. Mannen met gele helmen schreeuwen naar elkaar over het geluid van de ronkende motoren heen. **'links! nee! die andere linkerkant!'**

Paula kijkt naar beneden waar alles er anders uitziet dan normaal. Maar dit is haar straat. Khalilo, haar beste vriend, woont tegenover haar huis. En Oma Boot, die woont er ook. Zij is niet hun echte oma, maar de oma van iedereen in de straat. Van haar krijgen ze altijd een snoepje voor in de mond, een snoepje voor in de hand en een snoepje voor in de zak.

Bij slagerij De Lachende Lendelap krijgen ze altijd een plakje worst en Juf Kleen, de kleuterjuf die ook in de straat woont, geeft hun altijd een koekje. Juf Kleen is verliefd op Meester Bert, hun stoere meester die op een hele grote motor rijdt.

‘**woehoo! paula!**’ schreeuwt Khalilo opeens vanuit zijn raam. Gelukkig! Khalilo is ook wakker.
‘**woehoo! khalilo!**’ brult Paula terug, maar ze komt niet boven alle herrie uit.

Ze trekt haar kleren aan en rent naar beneden. Haar vader en moeder staan voor het raam te kijken naar de lange rij vrachtwagens.

‘Tjongejonge... dat wordt me wat de komende tijd,’ zegt haar vader, terwijl hij op zijn stok leunt. De ramen rammelen als er weer een grote vrachtwagen voorbij rijdt. Haar moeder trekt een vies gezicht. ‘Allemaal stof en zand en herrie, bah.’

Paula pakt een appel en loopt naar de deur, ze wil snel met Khalilo gaan kijken wat er allemaal aan de hand is. Paula's vader draait zich om. 'Paula,' zegt hij, 'blijf uit de buurt van de vrachtwagens, want die zijn gevaarlijk!'

'Waarom dan, papa?'

'De chauffeurs kunnen je niet zien als jij staat te kijken en ik wil niet dat je onder een vrachtwagen komt,' zegt haar vader streng. 'Beloof me dat je er niet heen gaat.'

Ze knikt.

Khalilo zit op het muurtje voor zijn huis een boterham te eten en zwaait naar Paula.

‘**woehooi khalilo!**’ schreeuwt Paula over de herrie heen. Ze steekt de straat over en gaat naast haar vriend zitten. ‘Ik mag niet eens bij de vrachtwagens **kijken**,’ zegt Khalilo.

‘Ik óók niet,’ zegt Paula en ze bijt in het appeltje. Ze zitten stil naast elkaar te eten en kijken naar het einde van de straat, naar hun speelpleintje waar alle vrachtwagens achter elkaar staan te ronken.

‘Zullen we op het pleintje spelen?’ vraagt Khalilo.

‘Ik heb papa beloofd dat ik niet naar de vrachtwagens ga en die staan bij het pleintje.’

‘We gaan toch niet naar de vrachtwagens toe?’ zegt Khalilo. ‘We moeten er wel langs, misschien zien we dan wel wat ze daar doen?’ Khalilo knipoogt ondeugend. Paula kijkt of haar vader niet voor het raam staat en springt van het muurtje. ‘Oké, we gaan!’

